STJERNEN
KIRKENYT
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE • SEPTEMBER 2002

Præsident Hinckley indvier templerne i Monterrey og Lubbock

Præsident Gordon B. Hinckley indviede i april to templer, et i USA og et i Mexico, hvilket bringer det samlede antal templer, som er i brug, op på 110.

Templet i Lubbock, Texas

Templet i Lubbock i Texas blev indviet ved fire sessioner den 21. april. »Vor kære Fader, nu hvor vi indvier denne bygning, vier vi os til at tjene dig mere trofast som mennesker, der er kaldet til at arbejde i dit storslåede rige,« sagde præsident Hinckley i sin indvielsesbøn. »Vi nedkalder dine velsignelser over dette samfund, denne stat og dette land. Velsign dette udvalgte land, så det for evigt vil være frit, så dets folk må være velsignet med fred og frihed, og så der må herske retskaffenhed i landet.«

Præsident Hinckley var i følge med ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste F. Burton Howard, som er medlem af De Halvfjerds og præsident for Det Sydvestlige Område i Nordamerika.

Indvielsen af templet i Lubbock fandt sted kort tid efter bekendtgørelsen af, at der vil blive oprettet en mission i Lubbock i Texas. »Jeg tror, at folk i området vil være meget mere åbne for at lære noget om Kirken efter templets indvielse,« sagde præsidenten for templet i Lubbock, Jay B. Jensen. »Der kom ca. 21 000 mennesker til åbenthus i templet, og mange af dem sagde, da de tog af sted: ›Nu ved jeg, at det, jeg har hørt om, at denne kirke ikke er kristen, er forkert.‹«

Templet i Lubbock er det tredje tempel i Texas; templet i Dallas blev indviet i 1984, og templet i Houston blev indviet 2000. Kirkens ledere har endvidere bekendtgjort planer om opførelse af et tempel i San Antonio i Texas. 4130 medlemmer overværede indvielsen af templet i Lubbock.

Templet i Monterrey

Præsident Hinckley indviede templet i Monterrey i Mexico, det 12. i landet, ved fire sessioner den 28. april. Det var det 75. tempel, som præsident Hinckley har indviet eller genindviet.

»Vi udtrykker vores taknemmelighed for de mange missionærer, som har arbejdet i dette storslåede land og undervist i dit evangeliums evige sandheder,« sagde præsident Hinckley i sin indvielsesbøn.

FOTO: GREG HILL, UDLÅNT AF *CHURCH NEWS*

Medlemmer står i kø inden indvielsen af templet i Lubbock i Texas. Det nye tempel har allerede ændret lokales fejlopfattelse af Kirken, siger templets præsident Jay B. Jensen.

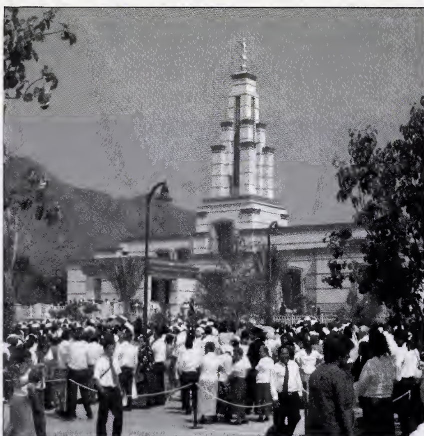

FOTO: JASON SWENSEN, UDLÅNT AF *CHURCH NEWS*

En mængde mennesker samles til indvielse af templet i Monterrey i Mexico. Næst efter USA har Mexico flest medlemmer og templer, og Mexico fik sit 12. tempel, da templet i Monterrey blev indviet.

»De har tjent med en sådan pligttroskab, at hundredtusindvis af dine sønner og døtre i dag er gået i dåbens vande og derefter har vandret i tro på dig.

Vi er taknemmelige for de mange templer, som pryder dette land … Det er et forunderligt værk, der udføres i disse hellige bygninger. Og til de mange andre, der er blevet opført, føjer vi i dag denne smukke bygning.«

Sammen med præsident Hinckley til indvielsen var ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum og medlemmerne af præsidentskabet i Mexicos Nordlige Område, ældste Lynn A. Mickelsen og ældste Gary J. Coleman fra De Halvfjerds samt ældste Adrían Ochoa, som er halvfjerdser-områdeautoritet.

Templet i Monterrey er en opfyldelse af mange lokale sidste dages helliges håb og drømme, sagde Alfa Casanova fra Contry Ward i Monterrey Mexico Roma Stav.

»Vi har ventet længe på det her,« sagde søster Casanova, som for mange år siden rejste i 25 timer til det dengang nærmeste tempel i Mesa i Arizona, USA. »Nu kan vi komme i templet ofte og udføre de frelsende ordinancer, som vi så længe har håbet på.«

Godt 40 000 kom til åbenthus i templet, som blev afholdt den 3.–20. april. Blandt gæsterne var ledere fra erhvervslivet, regeringsembedsmænd og kommunalpolitikere, såvel som repræsentanter fra andre trosretninger. Godt 12 600 medlemmer overværede indvielsen af templet. □

Præsident Hinckley møder Mexicos præsident

Da præsident Gordon B. Hinckley var i Mexico for at indvie templet i Monterrey, mødtes han med Mexicos præsident, Vincente Fox, i præsidentboligen i Mexico City den 29. april.

»At løfte mennesker ud af fattigdom er en af denne verdens store udfordringer,« sagde præsident Hinckley under mødet. »Når folk får en uddannelse, løfter de sig selv op.«

Præsident Hinckley fortalte om Kirkens indsats for at hjælpe mennesker i Mexico – både Kirkens medlemmer og medlemmer af andre trosretninger. Præsident Hinckley omtalte Kirkens Selvsupplerende Uddannelsesfond, som præsident Fox udtrykte interesse for. De to talte ligeledes om et kirkesponseret svejseprogram, som tilbydes på et teknisk universitet i Monterrey.

Under sit besøg overrakte præsident Hinckley præsident Fox en gave fra Kirkens Humanitærfond til Vamos México, som er en velgørenhedsorganisation for nødstedte børn, der ledes af Mexicos førstedame, Martha Sahagún Fox. Præsident Fox tog på sin hustrus vegne taknemmeligt imod bidraget og sagde, at det var en meget stor hjælp for hendes velgørenhedsarbejde.

Til sidst takkede præsident Hinckley præsident Fox for den mexicanske regerings imødekommenhed ved at tillade missioneringen og andre af Kirkens programmer at fungere frit. »Selv tak,« svarede præsident Fox. »Vi er overbeviste om [hvor vigtigt det er at] acceptere alle kirker fuldt ud.«

Endvidere deltog ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum, ældste Richard H. Winkel, som er medlem af De Halvfjerds og præsident for Mexicos Sydlige Område, ældste Benjamin De Hoyos, som er halvfjerdser-områdeautoritet, Jeffrey Davidow, som er USA's ambassadør i Mexico, Javier Moctezuma Baragan, som er Mexicos kirkeminister, samt Jeffrey Jones, en sidste dages hellig som er medlem af Mexicos senat. □

FOTO: UDLÅNT AF PRÆSIDENTENS KONTOR

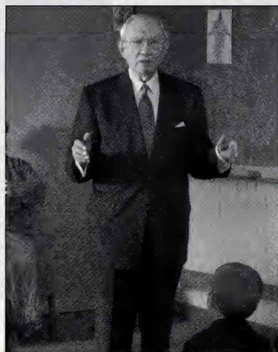
Præsident Hinckley mødtes med Mexicos præsident Fox i præsidentboligen i Mexico City. De to talte om Kirkens indsats for at velsigne det mexicanske folks tilværelse.

Præsident Hinckley taler til børn på ny video

Forestil jer, at præsident Gordon B. Hinckley besøgte alle primaryklasser i hele Kirken. Det er nu blevet muligt med en ny kirkevideo, som hedder *Fællestid med præsident Hinckley.*

»Præsident Hinckley har i de senere år holdt taler specielt henvendt til de unge samt mødre og fædre i Kirken. Nu er videoen den måde, han har valgt at talte til hvert eneste barn i Kirken,« siger Gayle M. Clegg, andenrådgiver i Primarys hovedpræsidentskab.

På videoen, som varer i otte minutter, underviser præsident Hinckley til fællestid i Primary i et ward. Kirkens præsident fortæller børnene om, hvad han har lært som barn og om at efterleve evangeliets principper. Han taler om tiende, templer, velsignelserne ved at være medlem af Kirken samt om evige familier. Mens han fortæller om sine erfaringer, vises der billeder fra præsident Hinckleys barndom. Videoen slutter med præsident Hinckleys vidnesbyrd og en velsignelse til børnene i Kirken.

På dette sted i videoen fortæller præsident Hinckley børnene om sine egne erfaringer med at efterleve evangeliet som barn. Videoen er lavet til Fællestid i Primary og kan også fås til hjemmebrug.

Der er blevet sendt et eksemplar af videoen til Kirkens enheder i hele verden, så den kan bruges ved forskellige lejligheder i Primary, bl.a. fællestid, i klasserne og til præstationsdage. *Fællestid med præsident Hinckley* (kat. nr. 56331 110) kan også købes til hjemmebrug, siger Coleen K. Menlove, Primarys hovedpræsidentinde. »Vi kan forestille os, at den bliver brugt andre steder end i Primary,« siger hun. »Forældre kan afspille den og se præsident Hinckley undervise deres børn i deres eget hjem.«

Ønsker man at købe videoen, kan man kontakte det lokale distributionscenter eller besøge *www. ldscatalog.com.* Videoen kan købes på forskellige sprog: Kantonesisk, cebuano, dansk, hollandsk, engelsk, fijiansk, finsk, fransk, tysk, ungarsk, indonesisk, italiensk, japansk, koreansk, mandarin, norsk, portugisisk, russisk, samoansk, spansk, svensk, tagalog, tahitisk, thai og tongansk. □

De taler i dag

Ledere opfordrer søstre til at efterligne Kristus og opbygge stærke familier

At bygge på fast grund – »vor Forløsers klippe, på Kristus, Guds Søn,« – kræver, at vi bliver ligesom Jesus Kristus af karakter, sagde ældste Neal A. Maxwell fra De Tolv Apostles Kvorum ved Brigham Young Universitys Kvindekonference, som afholdtes den 2.-3. maj.

Ældste Maxwell og andre ledere i Kirken talte ved den årlige konference, hvor 18 000 kvinder fra Australien, Canada, England, Mexico og USA deltog i år.

»Der findes hverken glæde eller tryghed i blot at lefle for ham. Løsningen ligger i blive som han, og vores spirende karakter er vores sjæls lutrede bygningsværk – når alle ydre omstændigheder fjernes,« sagde ældste Maxwell. Hans tale handlede om konferencens tema, at bygge på Kristi grundvold (se Helaman 5:12).

Ældste Maxwell sagde om udfordringer, som udvikler vores karakter: »Når vi ruller persiennerne væk fra vinduet og rammes af det klare sollys, så krymper vi os og kniber øjnene sammen. Ja, vi vender os næsten bort. Somme tider er det på samme måde med lærdommene – de rammer os med et pludseligt lys på måder, som vi ikke helt er beredt på …

Karakterdannelse er den vanskeligste form for konstruktion,« tilføjede han. »Det kræver tro og tålmodighed og guddommelige arbejdstegninger … Så en seriøs discipelværdighed kræver alvorlig ombygning.«

Ældste Ben B. Banks fra De Halvfjerds' Præsidium talte ligeledes ved konferencen. Han fokuserede også på betydningen af at bygge et stærkt fundament på vor Forløsers klippe.

»Vi kan ikke bygge vores grundvold på Jesus Kristus, hvis vi ikke

FOTO: STUART JOHNSON, UDLÅNT AF *DESERET NEWS*

Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab taler til kvinder på Brigham Young University. De opfordrede søstrene til at vejlede og hjælpe andre.

kender ham,« sagde ældste Banks. Kvinder med stor tro har til alle tider været i besiddelse af udholdenhed og har vidst, hvem de er, sagde han.

»Ligesom de fordums pionerer må vores blik være fæstet på Frelseren og hans evangelium,« sagde han.

Ældste Banks opfordrede lytterne til at videreføre traditionerne fra deres mødre, som har levet før dem, og sagde: »Den barske virkelighed … er, at tiderne har ændret sig.« Mødre skal opbygge stærke fundamenter ved hjælp af tro, omvendelse, ved at forny deres pagter og bede om Helligåndens hjælp, forklarede han.

Søster Margaret D. Nadauld, præsidentinde for Unge Piger, fortalte ligeledes de forsamlede søstre om sine tanker om at bygge et stærkt fundament i familien.

»I og jeg lægger i dag grundvolde, som vil vare længere end nogen jordisk, for vi bygger familier – familier, der vier sig til Guds arbejde,« sagde søster Nadauld. Hun sagde, at det kan synes at være en overvældende opgave, men det kan lade sig gøre.

For at bygge et stærkt fundament skal mødre undervise med tålmodighed og humoristisk sans, fortsatte søster Nadauld. De underviser ved at vise børnene, hvordan man skal bede, taler om Kirkens undervisning i hjemmet, betaler tiende og elsker Herren, sagde hun.

Søster Nadauld talte også om fædrenes vigtige rolle i familien: »Fædre har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder til deres familier, og mødrene bør vise taknemmelighed for det,« sagde hun.

Søster Nadauld sluttede med en formaning om at holde fast i troen: »Tro kan bevare stabiliteten i en familie og bidrage til at afstive vores fundament i svære tider.«

De tre medlemmer af Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab holdt tale sammen ved konferencen. De rådede kvinderne i Hjælpeforeningen til at vejlede de yngre kvinder og nye medlemmer, lære deres navn at kende og inddrage dem i deres aktiviteter.

»Hver enkelt kvinde ved denne konference kan gøre en forskel,« sagde præsidentinden for Hjælpeforeningen, Bonnie D. Parkin. Hun bad alle kvinder om at vælge en, som befinder sig i en overgangsfase og har behov for hjælp – måske hjælp med at komme i Hjælpeforeningen eller ind i Kirken – og at tilbyde at hjælpe. »Så skriv og fortæl os om det,« lød hendes opfordring.

Medlemmerne af præsidentskabet nævnte eksempler på folk, som har vejledt dem i deres liv. Førsterådgiver Kathleen H. Hughes sagde, at kaldelsen til sin nye stilling har fået hende til at tænke tilbage på en mor, som altid var med til at yde og tjene.

Andenrådgiver Anne C. Pingree fortalte, at hun har klaret sig gennem svære overgangsfaser ved at fokusere på sin tipoldemors mod og urokkelige tro. Søster Pingree forklarede, at hendes norske ane, som var enke, forlod to børn og tog fire børn med sig, da hun rejste til Amerika for at vandre vestpå sammen med de sidste dages hellige.

»Hvem jeg er, udspringer alt sammen fra mine pagter,« tilføjede søster Pingree. »Rejsen gennem jordelivet forbliver en rejse – den er spændende med tider præget af frygt og munterhed langs vejen. Herren er altid på min side.«

Ældste Eyring taler til dimittender på BYU i Provo og BYU i Idaho

Ældste Henry B. Eyring, Kirkens

uddannelseskommisær og medlem af De Tolv Apostles Kvorum, talte i april ved afslutningshøjtideligheden på Brigham Young University i Provo og i Idaho. Præsident Gordon B. Hinckley præsiderede ved højtideligheden på BYU Idaho, og ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum præsiderede ved højtideligheden på BYU Provo.

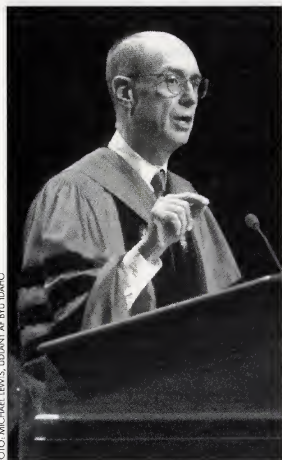

FOTO: MICHAEL LEWIS, UDLÅNT AF BYU IDAHO

Ældste Henry B. Eyring taler til dimittender på BYU Idaho. Han fortalte dem, hvordan de kan mindske deres gæld – den taknemmelighedsgæld, som kandidaterne står i til dem, som har gjort deres uddannelse mulig.

Ældste Eyring talte i sin tale ved højtideligheden på BYU Provo den. 25. april om tjeneste som én måde, hvorpå kandidaterne fra BYU kan opfylde formålet med deres uddannelse – selv på tidspunkter, når de føler sig splittet mellem kravene om at forsørge og drage omsorg for en familie og også tage sig af andre pligter. Det er en kandidats pligt at reagere på en enkes eller et forældreløst barns nødråb og at leve op til sine kaldelser i Kirken.

»Jeres og min nøgle til at kunne leve op til vore evner er at kende vor Herre, at gøre det for ham, som vi kan, og at være tilfredse med at overlade resten til ham.«

Han bad kandidaterne om at huske, »at I tjener en Herre, som elsker jer, som kender jer, og som er almægtig. Han har ikke stillet krav til jeres tjeneste, men han har givet jer muligheder for at udvikle jer.«

Ældste Eyring sagde, at det bringer velsignelser at tjene: »Når I tjener ham og ikke lader jer nedværdige, vil I blive opløftet. Og i den næste verden vil I blive ophøjet til hans nærhed.«

I sin tale på BYU Idaho talte ældste Eyring om »nedbringelse af gæld,« ikke hvad angår penge, men hvad angår taknemmelighed.

Ældste Eyring, der på et tidspunkt var rektor for Ricks College (nu BYU Idaho), sagde til kandidaterne, at de altid vil stå i gæld til de lærere, familiemedlemmer og tiendebetalere, som har gjort det muligt for dem at få en uddannelse.

»Jeres problem er at håndtere jeres gæld og ikke at håbe at kunne slå en streg over den,« sagde han. »I kan ikke betale jeres velgørere tilbage. I vil aldrig kunne finde dem, og de ville ikke tage imod jeres penge, hvis I tilbød det. Men fra i dag af kan I handle, så jeres gæld vil blive stadig mindre.« Ældste Eyring nævnte dernæst tre regler for at nedbringe taknemmelighedsgæld. »For det første, giv mere, end I modtager, hvor end I måtte komme til at arbejde. For det andet, find nogen at hjælpe, uanset hvem der måtte findes omkring jer. Og for det tredje, bed Gud om at mangedoble jeres evne til at gøre en indsats for at give og hjælpe.«

Fra Church News, *11. maj 2002.*

Ældste Tingey belærer om »guddommelige mønstre«

Vores udfordring i livet er at kende, forstå og følge Herrens vej, sagde ældste Earl C. Tingey fra De Halvfjerds' Præsidium den 5. maj ved Kirkens Uddannelsessystems satellittransmission.

Ældste Earl C. Tingey taler til unge voksne i en satellittransmission fra Kirkens Uddannelsessystem. Han fortalte dem om guddommelige mønstre, som de kan leve deres liv efter.

Ældste Tingey talte i en satellittransmission til unge voksne i collegealderen. Firesiden blev oversat til 22 sprog, og institutelever verden over vil kunne få videoen derfra.

»Hvis vi kan begynde at se tingene, sådan som vor himmelske Fader ser tingene – og dette kan lade sig gøre, hvis vi vil studere skrifterne, følge profeterne og modtage personlig åbenbaring – kan vi måske undgå nogle af de ulykker og uheld, som kan ramme os,« sagde ældste Tingey til de unge voksne.

Han sagde, at der findes guddommelige mønstre, som Herren ønsker, at hans børn skal følge. Han talte først om renhed. Ældste Tingey opfordrede de unge voksne til at skaffe sig et eksemplar af Kirkens hæfte, *Til styrke for de unge.* »I dette hæfte opridses de

standarder, der holder jeres sind og legeme rent for verdens synder,« sagde han.

Ældste Tingey opfordrede endvidere de unge voksne til at holde sabbatten hellig. »I vore dage er det med den store fokus på forbrug svært at skelne søndagen fra en hvilken som helst anden dag i ugen,« sagde han. »Hvis I ikke er påpasselige, kommer I stille og roligt til at begynde at overtræde den hellige sabbat og snart tillægge jer jeres eget mønster (ikke Herrens mønster), hvilket med tiden bliver vanskeligt at bryde.«

Dernæst opfordrede ældste Tingey de unge voksne til vænne sig til at betale tiende og offerydelser. »Mange af jer har kun en meget lille indtægt, mens I studerer,« indrømmede han. »Andre af jer begynder så småt at oppebære en betydelig indkomst ... I alle tilfælde kræver det stor tro at betale sin tiende. Jeg bærer ydmygt vidnesbyrd om, at det vil være til velsignelse for jer at tillægge jer dette mønster nu.«

Ældste Tingey fortalte om endnu et guddommeligt mønster, nemlig at tjene trofast i Kirken. »Gå fremad med tro. Tjen, hvor som helst I bor – hvad enten det er i områder, hvor Kirken er veletableret, eller i de fjerntliggende egne, hvor Kirken er lille. Tjen med begejstring, så vil Herren velsigne jer i jeres bestræbelser,« sagde han.

Ældste Tingey sagde også til de unge, at Herren forventer, at de bliver dygtige inden for deres felt og får gode karakterer, og tilføjede at en uddannelse vil hjælpe dem med at forberede sig på det, som ligger forude. »Jeg påstår ikke, at jeg kender fremtiden, men jeg føler, at vi bør være forberedt på, hvad end fremtiden kan bringe,« sagde han.

Til sidst bad han de unge om at tillægge sig vaner, som vil gøre, at de vil påtage sig ansvarene i et celestialt ægteskab.

Ældste Tingey sagde til allersidst: »Afslutningsvis bærer jeg jer mit vidnesbyrd om, hvor vigtigt det er at tillægge sig mønstre i livet, som leder til evig lykke. Vi tror på jer.« □

Fra Church News, *11. maj 2002.*

Hjælp i svære tider

Når katastrofer rammer forskellige steder i verden, nærer mange af Kirkens medlemmer et stort ønske om at hjælpe de nødstedte. Garry R. Flake, leder af Humanitærtjenesten i Kirkens Velfærdsafdeling, forklarer, hvordan sidste dages hellige bedst kan hjælpe andre i disse situationer.

Spørgsmål: Hvordan kan Kirkens medlemmer bedst hjælpe andre i tilfælde af katastrofer eller i nødsituationer?

FOTO: DON L. SEARLE

Garry R. Flake er leder af Kirkens Humanitærhjælp. For nylig fortalte han medlemmerne, hvordan de kan bidrage til Kirkens humanitære hjælpearbejde.

Svar: Den bedste måde er regelmæssigt at yde bidrag til humanitærfonden. Når Kirkens medlemmer regelmæssigt yder bidrag via deres ward eller gren, giver de Kirken størst fleksibilitet. Kirken betaler den lille administrationsudgift, så hver krone, der skænkes, kan hjælpe de nødstedte.

Spørgsmål: Hvad nu, hvis man har mad eller nødrationer, som man gerne vil bidrage med?

Svar: De fleste forestiller sig ikke de praktiske og transportmæssige problemer med at pakke nødhjælp, transportere den og få den ind i et land. Det er for eksempel ikke sikkert, at den mad, som medlemmerne i Amerika eller i Europa har i deres forråd, indgår i kosten, der hvor katastrofen har ramt. Og der er ofte meget begrænset tid til at indsamle og pakke. Når vi sender varer, bruger vi for det meste ting, som allerede er pakket og klar til afsendelse. Det er ofte mere praktisk og billigere at købe varer i området og omdele dem med det samme, hvor der er behov for dem. Desuden er der forskellige fødevarer, som ikke kan sendes til visse lande. Det er gavmildt af medlemmerne at ønske at bidrage med det, de har, men det er altid en skuffelse, hvis de indsamler en masse ting, og vi ikke kan få dem ind i landet.

Spørgsmål: Hvordan kan det være, at sendinger fra Kirken synes at gå så hurtigt og let igennem?

Svar: De er pakket, så de kan sendes på den sikreste og hurtigste måde. Kirken bliver betragtet som en fremragende hjælpeorganisation i verden på grund af vores effektive reaktion i katastrofesituationer, og en del af denne reaktion er vores evne til at stable et lokalt leveringssystem på benene gennem medlemmer, under

præstedømmets ledelse. Og vi har lært at arbejde godt sammen med andre hjælpeorganisationer, bl.a. Røde Kors, men vi er klar over, at Kirken kun er en del af løsningen i enhver nødsituation. Nogle gange fragtes vore sendinger via disse organisationer. Kirkens verdensomspændende organisation misunder mange andre nødhjælpsorganisationer os.

Spørgsmål: Hvordan kan medlemmerne ellers hjælpe ud over at yde bidrag til Humanitærfonden?

Svar: De kan pakke hygiejnepakker, skolepakker eller pakker til nyfødte og aflevere eller sende dem til en af biskoppernes forrådshuse. Disse tre ting er meget efterspurgte i hele verden. Vi har aldrig nok af dem. Medlemmerne kan få vejledning til at sammensætte pakkerne ved at ringe til 001-801-240-6060 eller skrive til Latter-day Saint Humanitarian Center, 1665 Bennett Road, Salt Lake City, UT 84104, USA.

De kan også finde vejledning, på engelsk, på Kirkens hjemmeside på internettet www.lds.org til at samle pakkerne. På hjemmesiden skal man klikke på følgende valg i denne rækkefølge: »Other Resources,« dernæst »LDS Foundation,« »Welfare Services and Humanitarian Aid,« og til sidst »How Can I Help with Humanitarian Service Projects.« Vi har forsøgt at fremstille vore hygiejnepakker i lighed med dem, som FN eller andre organisationer laver, så det er vigtigt at følge vejledningen nøje.

Vi har også konstant brug for kvilte og tæpper. Vi tager til hver en tid gerne imod tæpper til nyfødte og kvilte i alle størrelser og farver.

Spørgsmål: Er der andre ting, I har brug for, som medlemmerne kan give?

Svar: Det er muligt, at nogle medlemmer har kendskab til store leverancer af medicin, som kan doneres til os. Det vil være nyttigt til de medicinske nødhjælpsrationer, som vi har liggende klar. Vi sætter rationerne sammen med 320 kilo i hver, som straks kan sendes til et katastrofeområde. Disse rationer omfatter 25 basale ting, som kan bruges af alle hospitaler, bl.a. gazebind og forbindinger, sterile handsker, sprøjter, stetoskoper, blodtryksapparater, operationstøj og sæbe. □

Hjælpeforeningens årlige møde og oktoberkonferencen

Følgende oplysninger er for at minde om de kommende transmissioner til hele Kirken. Få hos jeres lokale kirkeledere bekræftet oplysningerne om tidspunkterne, og hvor de bliver transmitteret direkte eller forskudt i jeres område. Besøg også www.lds.org, hvor man kan se møderne direkte på internettet samt et arkiv over tidligere transmissioner.

Hjælpeforeningens årlige møde

Dato:	5. oktober 2002
Tid:	16.00

Oktoberkonferencen 2002

Dato:	5.-6. oktober 2002
Tider:	
Mødet lørdag formiddag:	18.00
Mødet lørdag eftermiddag:	14.00
Præstedømmets møde:	11.00
Mødet søndag formiddag:	17.30
Mødet søndag eftermiddag:	22.00

Sprog: Hjælpeforeningens møde sendes på 35 sprog. Konferencen oversættes til 52 sprog, og der ventes at føjes yderligere sprog til ved oktoberkonferencen. Spørg hos jeres lokale ledere, hvilke sprog der er mulighed for at høre.

Rabat på tempeltøj

For at hjælpe medlemmerne med at få deres eget tempeltøj giver Kirken stadig stor rabat på førstegangskøb af tempeltøj.

Det Første Præsidentskab bekendtgjorde rabatten første gang i et brev dateret den 6. oktober 1998. De opfordrer stadig medlemmerne til at købe deres eget tempeltøj og bruge det, når de tjener i templet.

For at hjælpe medlemmerne med at skaffe sig tempeltøj tilbydes der rabat på førstegangskøb. Rabatten gælder ikke dem, som tidligere har købt tempeltøj. Medlemmer kan købe tempeltøjet på de lokale distributionscentre.

»Syning og vedligeholdelse af sit eget tempeltøj vil styrke følelsen af ærbødighed og taknemmelighed for dette hellige værk,« sagde Det Første Præsidentskab. □

Yderligere ideer til fællestid i september 2002

Følgende er yderligere ideer til fællestid, som lederne kan bruge sammen med Fællestid, der er trykt i Liahona *fra september 2002. Se "Marken er allerede hvid til høsten« på side 4 og 5 i* Lille Liahona *i denne udgave, hvor der er lektion, instruktioner og aktivitet, som passer til disse ideer.*

1. Forklar, at de videnskabelige love har forudsigelige resultater. Hvis man f.eks. taber noget, vil det falde til jorden på grund af tyngdeloven. Forklar, at åndelige love også har forudsigelige resultater. Vi modtager f.eks. velsignelser, når vi følger Herrens befalinger. Få børnene til at slå op på og læse L&P 130:20-21 i kor (se *Undervisning, den største kaldelse*, 1999, s. 163). Få hver klasse til at vælge en standard fra »Mine evangeliske standarder,« (se *Lille Liahona*, april 1999, s. 8–9), og lad dem tale med deres lærer om de velsignelser, de får nu ved at efterleve standarderne. Få dem dernæst til at fortælle resten af Primary om disse velsignelser. Syng en sang eller en salme om hver standard. Få børnene til at skrive eller tegne en af standarderne, som de ønsker at arbejde på i den kommende uge.

2. Syng en sang eller en salme om missionering. Tal med børnene om, hvad de kan gøre i dag for at være medlemsmissionærer, og om, hvad de kan gøre nu for at forberede sig til at tage på mission. Del dem op i fire grupper. Få børnene til at lære at missionere ved at bruge aktivitetssteder (se *Undervisning, den største kaldelse*, s. 159). Aktivitetssted A: Fuldtidsmissionærer lærer lektioner om evangeliet udenad. Få børnene til at lære en trosartikel udenad og sige den i gruppen. De kan gøre det to og to, hvor et større barn hjælper et mindre barn. Aktivitetssted B: Missionærer læser i Mormons Bog. Få hvert barn til at vælge en yndlingshistorie fra Mormons Bog. Hjælp børnene med at finde historien i skrifterne og fortælle gruppen historien. Aktivitetssted C: Missionærerne holder taler. Hjælp børnene med at øve sig i at holde tale ved at bruge de fire følgende trin: (1) Vælg et skriftsted, (2) fortæl hvad skriftstedet betyder, (3) fortæl om en personlig oplevelse eller en beretning fra skrifterne, som viser meningen dermed og (4) bær vidnesbyrd om det. Hvis det er nødvendigt, kan lederen nævne følgende eksempel: »1 Nephi 3:7 betyder, at alt, som Herren beder mig om at gøre, vil jeg gøre, fordi jeg ved, at han vil hjælpe mig. Jeg blev engang inviteret til fødselsdag en søndag, men fordi jeg vidste, at Herren ønsker, at jeg skal holde sabbatten hellig, tog jeg ikke med. Det føltes godt, fordi jeg vidste, at jeg var lydig. Jeg ved, at når vi holder hans bud, selv når det ikke er let, vil vi blive velsignet.« Foreslå disse trin til at holde tale i Primary som forberedelse til at tale som en missionær i fremtiden. Aktivitetssted D: Missionærer dirigerer ofte. Få musiklederen til at hjælpe børnene med at lære at dirigere ved at vise børnene bevægelserne og få dem til at gøre bevægelserne efter. Syng flere forskellige lette sange eller salmer, så børnene kan øve sig.

3. Gennemgå de sange og ting, som I har lært om templet i år. Få børnene til at sætte sig i en rundkreds på gulvet. Læg nogle billeder i lige stor afstand inde i rundkredsen, som repræsenterer hver måneds emne – et billede af et af de nærmeste templer for januar (»Jeg elsker Herrens tempel«), et billede af en familie for februar (»Min familie kan være sammen for evigt takket være templets velsignelser«), osv. Til hvert billede laves en liste over skriftsteder fra dem, der blev foreslået til hver måned, og en liste over sange – den sang, som blev foreslået til hver måned, og andre sange eller salmer, der handler om billedet (se *Oplæg til fællestid og til børnenes nadvermødeprogram år 2002*). På tavlen tegner du et enkelt spillebræt med et billede af et tempel som det endelige mål. Brug et billede af et barn som brik. Få et barn til at dreje en flaske. Når de standser, skal den, som flasken drejer på, vælge det antal felter, der skal rykkes med brikken: Tre felter = Syng en af de angivne sange for måneden; to felter = Find og læs et af de angivne skriftsteder for måneden, som flasken står nærmest; ét felt = fortæl om noget, som børnene kan gøre for at forberede sig til at komme i templet (blive døbt, følge profeten, holde sabbatten hellig, betale tiende, være ærlige, opsøge gode venner, fortælle om evangeliet, ære lederne i præstedømmet). Spil, indtil brikken når hen til templet. Giv udtryk for din kærlighed til alle børnene og dit ønske om, at de skal leve, så de kan modtage templets velsignelser. □

Præsident Hinckley får æresdoktorgrad

Præsident Gordon B. Hinckley er for sin livslange kristne tjeneste og sit lederskab blevet tildelt den første æresdoktorgrad, som nogensinde er blevet overrakt på Brigham Young Universitet Idaho.

Præsident Hinckley, som har været drivkraften bag den nylige forandring fra Ricks College til BYU Idaho, modtog den 27. april en æresdoktorgrad, lige inden næsten 2500 studerende fik deres eksamen fra den kirkeejede fireårige uddannelsesinstitution.

»Under overgangen fra Ricks College til Brigham Young Universitet Idaho har vi særlig grund til at hylde præsident Hinckley,« sagde rektor på BYU Idaho, David A. Bednar, da han overrakte æresdoktorgraden for kristen tjeneste og lederskab.

Rektor Bednar, der også er halvfjerdser-områdeautoritet, sagde om præsident Hinckley, at »hans vision inden for uddannelse har haft stor betydning for den fireårige uddannelsesinstitution og for alle de studerendes tilværelse.«

Præsident Hinckley sagde i sin tale ved dimissionen, at Kirkens Uddannelseskomité længe havde været bekymret over, at en støt faldende procentdel unge kunne gå på et kirkesponseret universitet.

»Da vi tænkte over dette, kom tanken til mig – og jeg er sikker på, at det var inspiration – at vi kunne forøge antallet, som kunne deltage i en højere uddannelse, hvis Ricks College blev en uddannelsesinstitution med fireårige bacheloruddannelser,« sagde præsident Hinckley.

Det er første år, at de sidste semestre er blevet udbudt, og 28 studerende, som har læst til indretningsarkitekt, var de første, som fik den fireårige bacheloruddannelse. Resten af de studerende afsluttede deres toårige uddannelse. Blandt dimittenderne var der 56 studerende fra andre lande.

Præsident Hinckley sagde til dimittenderne: »Hold fast i troen. Dette er mit budskab til jer … Min udfordring til jer her til morgen er, at I hele jeres liv vil dyrke jeres tro og handle i tro – tro på jer selv, tro på jeres omgangskreds, tro på Kirken, tro på Gud jeres evige Fader.«

Han fortsatte: »I er ikke kommet til verden for at mislykkes. I er kommet til verden for at opnå succes. I har nået meget indtil nu. Det er kun begyndelsen. Når I går frem på livets vej, så hold troens banner foran jer. I er måske ikke genier. I er måske ikke superkloge, men I kan være gode, og I kan forsøge. Og det vil overraske jer, hvad der kan ske, når I tager et skridt fremad i tro.«

Præsident Hinckley sluttede: »Mist aldrig troen på jer selv. Mist aldrig troen på jeres evne til at gøre gode og nyttige ting. I må ikke være arrogante. I må ikke være indbildske. I må være stille og ydmyge og fremsynede og fulde af håb, det håb som bliver til tro.« □

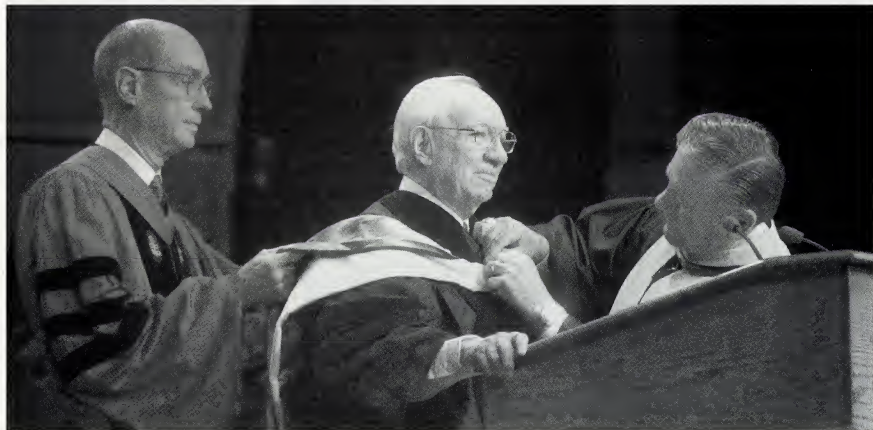

FOTO: MICHAEL LEWIS, UDLÅNT AF BYU IDAHO

Ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum og Donald Bird, akademisk vicerektor på BYU Idaho, overrækker præsident Gordon B. Hinckley en æresdoktorgrad. Æresdoktorgraden var den første, som blev overrakt på BYU Idaho.

På tempelmission i Stockholm

Ja, så er vi hjemme igen efter vor tempelmission i Stockholm. Det har været én af de smukkeste og rigeste oplevelser, vi har haft.

Overalt blev vi mødt med kærlighed og venlighed. De første dage efter vor ankomst blev der lagt små opmærksomheder ved vores dør fra de fleste missionærer.

Vi har fået en dybere forståelse for tempelarbejdet, dets formål og velsignelser, og en større taknemlighed for dem, som arbejder i templet. Vi oplevede det, som om endnu en dør blev åbnet, og det er op til os hver især at åbne den på vid gab.

Vore opgaver i templet var mange, og ved Herrens hjælp blev vi i stand til at hjælpe vore søskende, der besøgte templet. Særligt specielt var det, når russerne kom, så var der ikke et øje tørt, og da vi ikke kunne tale med ret mange af dem, måtte vi med kærlighedens sprog, smil og venlig vejledning, hjælpe dem. Vi følte klart deres glæde og kærlighed.

FOTO: NIELSEN

Jørgen og Irma Nielsen på tempelmission i Stockholm.

FOTO: NIELSEN

Templet i Stockholm bag driverne af nyfalden sne.

Efter kort tid fik vi ansvaret for dåbsordinancerne, et virkeligt dejligt arbejde med mange åndelige oplevelser, og gang på gang havde vi en frygtelig klump i halsen, og vore øjne fyldtes og løb over med tårer. En dag døbte en far sin søn for sin egen far. Ånden var så stærk, at han dårligt kunne forrette dåbshandlingen, og medens de stadig stod i vandet, omfavnede de hinanden med tårerne løbende ned over kinderne. Mange af den slags stærke oplevelser har skabt uudslettelige minder i vore hjerter.

Når vi hver anden uge havde lang weekend, sagde vi flere gange til hinanden, at vi glædede os til at komme i templet igen. Vi følte os virkelig værdsat, og det var dejligt at være sammen med andre, der hele tiden arbejdede for Herrens sag.

Vi mødte mange gode sidste dages hellige og har knyttet flere venskaber.

Hver uge og ofte flere gange om ugen inviterede vi missionærer og/eller medlemmer til vort lille hjem, en dejlig lille, lys lejlighed med udsigt til templet og skoven, og flere gange delte vi vore vidnesbyrd med hinanden ved sådanne sammenkomster i vort eller andres hjem. Det var meget berigende og opløftende.

Sverige er et smukt land med en dejlig natur, og templet ligger smukt op til en skov.

Vi nød, når vi om morgenen kl. 6 gik over til templet, enten der nu var et snetæppe med skinnende snekrystaller, der glimtede som diamanter, eller glinsende støvregn med en himmel i en bleg, renvasket blå farve i det kølige forårslys, eller solen dansende i mosekonens bryg, skinnende orange og gult. Ja, disse smukke, stille morgener med ren luft og fuglesang var en lise for sind og sjæl.

I fritiden gik vi af og til en tur i skoven og blev betaget af det hvide tæppe af skovanemoner mellem skovens træer som et budskab om forår og liv, eller vi tog til Nynäshamn, hvor vandet var glat og blåt som et silkelagen.

Det var med vemod, at vi tog afsked med alt dette, og endnu en tåre glimtede.

Vi har et stærkt ønske om senere at tage på endnu en mission, og søskende: Und jer selv den rige oplevelse at tjene Herren på fuld tid på en mission; grib chancen, når den byder sig, og få del i de store velsignelser, som vi i rigeligt mål har fået. ☐

Jørgen og Irma Nielsen,
Frederiksberg Ward.

Allerød Ward på tempeltur

I dagene den 9.-11. maj 2002 rejste 44 glade og forventningsfulde sidste dages hellige fra Allerød Ward til templet.

Trods mange børn og babyer, ældre søskende og en stegende varm bus forløb hele turen utroligt fint, alle hjalp, hvor de kunne.

Vi boede på vandrehjemmet i Nynäshamn i to dage som én stor fælles familie. Alle havde fået tildelt opgaver i form af tilberedning af mad til de forskellige måltider, opvask, oprydning, rengøring, børnepasning og aktiviteter til fælles morskab.

Nogle af indtrykkene fra turen lyder således:

»I templet bliver begrebet tid ophævet. Generationer bliver til slægter.«

»Hvor er det opbyggende at være tæt sammen med søskende i et arbejdsfællesskab og udbygning af sociale relationer.«

»Vi har lovet vore kære, enten her mens de levede eller i forudtilværelsen, at komme tilbage til vor himmelske Fader. Det er vores pligt at huske dette løfte.«

»Jeg har ledsaget to af mine børn til templet, hvor jeg har haft privilegiet at døbe min datter for en del af hendes mors slægtninge. Jeg ser frem til, at et tempel vil stå færdigt i København, hvor vi får endnu nemmere ved at gøre dette vigtige arbejde.«

»Det var en meget speciel oplevelse at være vidne til Karins første gang i templet. Det var, som om Ånden var om muligt endnu stærkere, og ordene trængte dybere ind i min sjæl. Jeg håber, at jeg, hver gang jeg er i templet, vil føle, som om det er første gang.«

»Det er helt skønt at møde en finne eller en nordmand, man tjente sammen med for flere år siden og mindes de åndelige oplevelser, vi havde da.«

»Jeg var i templet for første gang som voksen. Det var en stor oplevelse. Det minder mig om, at min himmelske Fader elsker mig og kender mig nok til at vide, hvornår jeg har brug for Ham. Denne tur har styrket mit vidnesbyrd om, at vi ikke er alene, at Vorherre har en kærlighedsplan for os alle. Det var som at komme hjem.«

»Jeg har haft en dejlig oplevelse, den følelse jeg havde og stadig har, vil jeg aldrig glemme. Jeg er virkelig glad for, at jeg kunne deltage på denne tempeltur. Ånden var med os hele tiden.«

»Det har være en helt vidunderlig oplevelse for hele familien. Børnene fik lov til at se templet og få sat noget virkeligt på billedet af templet, som de ser hver søndag i Primary. Det at gå gennem templet er et privilegium, vi desværre ikke tager alvorligt ofte nok. Den åndelighed, vi der møder og tager med hjem, er noget af det bed-

FOTO: LIS ANDERSEN

Allerød Ward uden for templet i Stockholm.

ste. Hele familien er kommet hjem som nye mennesker.«

»Vores tur til templet var en enestående oplevelse. Det var rigtigt rart at vide, at man deltog i templets pagter sammen som en wardsfamilie. Det var en tryg fornemmelse at kende mange andre i templet, at spise sammen og nyde den specielle følelse, man får i templet sammen med sine nærmeste venner.«

»Nogle af grundene til, at tempelturene er gode og positive oplevelser, er de oplevelser, man får med nogle af sine bedste venner i Kirken, og at man får nye venner.«

»Når afstanden til templet er en bustur på ti timer, kræver det bl.a. god vilje og opbyggende bønner samt samarbejde og organisationstalenter blandt os. Jeg er taknemmelig for, at dette og meget andet har være til stede på denne lange og berigende tur. Jeg har lavet slægtsarbejde som den første i min slægt, og det har været utroligt givende, berigende og bevægende og har styrket mit vidnesbyrd.«

»Det at føle Herrens nærvær var en dejlig oplevelse og bekræfter, at evangeliet er sandt.«

Det har været dejligt at få lov til at opleve en busrejse, hvor der ikke en eneste gang opstod vanskeligheder, utilfredse deltagere, utidige børn eller deslige.

Vi havde en god buschauffør, ganske ung. Mon ikke han fik en anderledes oplevelse, end han er vant til på sådanne rejser. De mange dejlige vidnesbyrd, der blev givet på hjemrejsen, nåede jo også hans ører.

Fra alles hjerter lyder der en dybtfølt tak til vor himmelske Fader for de velsignelser, hver især har nydt ved dette tempelbesøg. ☐

Lis Andersen, Allerød Ward.

MTC-dag i Københavns Stav

Den 19.-20. april blev der afholdt MTC-dag for unge mellem 12 og 18 år i Københavns Stav, et par dage som var utroligt lærerige for alle. Under hele opholdet var vi missionærer med missionærkammerater, som vi skulle være sammen med 24 timer i døgnet.

Da vi kom, fik vi først vores kaldelse, som enten var til Filippinerne, Frankrig eller Japan, og en masse andre papirer, som vi også skulle bruge. Vi fik bl.a. en lille bog, som hed »My Personal MTC Notes« til at skrive noget af alt det ned, som vi lærte under opholdet.

Efter velkomstmødet og missionærmaden var det tid til den første missionærklasse. Her blev vi bekendt med det 3. princip: »Hvordan frelsesplanen er blevet åbenbaret« og det 4. princip om profeten Joseph Smith. Nu var vi allerede klar til at snakke med ikke-medlemmer om Kirken.

Efter at vi havde siddet stille i en time, var det blevet tid til at røre sig og udvikle sine talenter. Det gjorde vi med lidt sport og sang.

Da vi var godt trætte i ben og sangstemmer, blev det tid til en fireside om Joseph Smith. Aage Brock fortalte

FOTO: YVONNE LUNDDAHL

De unge »missionærer« forsyner sig ved det veldækkede bord.

på en humoristisk måde om Joseph Smiths liv, om alle de gode og dårlige ting, Joseph gennemgik. Mange af os unge lærte meget mere om Joseph Smith, end vi før havde vidst.

En hel dag med en masse lærerigt og vi var efterhånden godt trætte og udkørte. Vi fik missionærsnacks og blev derefter kørt ud til forskellige mennesker, som vi overnattede hos. Lyset blev slukket kl. 22.30, og vi kunne se frem til et par timers søvn.

Næste morgen blev vi vækket allerede kl. 6.00 og var i kirken kl. 6.30, hvor vi med vores kammerater skulle studere i Mormons Bog og spise morgenmad, indtil klokken blev 8.00.

Derefter var det igen tid til møder, og vi begyndte med at lære om, hvordan man underviser ikke-medlemmer – gode bemærkninger, som er smarte at have ved hånden, hvis man kommer indenfor hos nogle ikke-medlemmer. Flere missionærpar blev trukket frem for at vise deres »interesse« for ikke-medlemmets flotte fodboldsko og bøger fra andre lande.

Vi havde endnu ikke lært om selve landet, vi var kaldet til, men det gjorde vi kl. 9.15. Vi lærte både at tale lidt fransk, filippinsk eller japansk og om kulturerne i de forskellige lande, alt efter hvor vi var kaldet til.

Der blev spist fransk og filippinsk mad, og folk blev klædt ud i japansk tøj.

Det blev så frokosttid, og et nyt missionærmåltid blev fordøjet af de 90-100 unge »missionærer.« Endnu engang skulle vi bruge vores talenter på sport og sang. Der skulle synges til et af de senere møder, så koret fik dér tid til at øve sig.

Lige efter den halve time, hvor talenterne blev sluppet løs, var det så igen tid til et møde, et møde om Jesus Kristus.

Den østrigske områdeautoritet, Johann A. Wondra, var der for at tale til os unge om Jesus Kristus, og der blev også talt en del om selve ordet »mission.« Han kendte til alle mulige missionærsituationer, så han havde en god chance for at fylde lektien godt ud med en hel masse om missioner. Vi fik et godt indtryk af, hvordan det er at være på mission.

Der var nogle mennesker, som havde gået og filmet rundt omkring under opholdet på Copenhagen MTC, og den blev nu sat på. Den kom på storskærm i kirkesalen, mens andre kom ind og talte med voksne fra højrådet om målsætning. Vi havde fået en missionærmålsætningsbog for at blive bedre til at hjælpe andre og være mere åndelige i hverdagen, og det er så meningen, at vi skal udføre de forskellige mål inden for en tidsgrænse.

Nu blev det tid til det allersidste møde på MTC: Vidnesbyrdmødet. En masse gik op for at bære deres vidnesbyrd til os andre. Talerstolen stod næsten ikke tom, og man kunne mærke, at Helligånden var til stede hos os. Der blev grinet og grædt, og alle fik styrket deres vidnesbyrd om Kirken.

Jeg tror ikke, at der var nogen, som fortrød, at de var med på Copenhagen MTC. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke alle dem, som var med til at lave Copenhagen MTC, fordi de gjorde så meget ud af det hele. Det viser virkelig, hvor meget I elsker os unge, og jeg er så taknemmelig for, at I viser os det. □

Natascha Lunddahl,
Ballerup Ward.

Uden mad og drikke ...

Dette lille indslag bliver set med øjne fra køkkenregionen, da det mest var her, at UP-lederne befandt sig.

Vi havde nemlig fået til opgave at bespise »de unge missionærer« om lørdagen. Da det skulle ligne MTC og missionsmarken mest muligt, skulle dagens første måltid indtages allerede kl. 7.00. Jeg kørte derfor hjemmefra kl. 6.00 medbringende nogle af de unge, som havde overnattet lige i nærheden af vores hjem, og som af praktiske årsager derfor kørte med mig. De unge udtalte sig om, at fredagens missionsmark havde været rigtig dejlig og opbyggende, men efter hvad jeg kunne se, var det dog lidt hårdt at skulle op så tidligt.

Vi fik stablet et solidt morgenmåltid på benene til kl. 7 bestående af mysli, cornflakes og dejlige hjemmebagte boller med ost og marmelade. Det var særligt bollerne, der gik som varmt brød.

De unge var blevet kaldet til missioner som Japan, Frankrig og Filippinerne. Deltagerne i de forskellige missioner kom i to forskellige klasser, henholdsvis kulturklasse og sprogklasse. Jeg tog lige en runde ind imellem måltiderne, og det var meget spændende at høre de unge smage på de forskellige sprog og deres kultur. Det var f.eks. tydeligt at se, når man kom til Japan, for dér stod alle skoene uden for døren. Der var et par enkelte unge mænd, som var lidt skuffede over den mission, som de netop var blevet sendt til, men så er det godt, at de allerede nu kan prøve dette og arbejde med tanken om, at den mission, hvortil man bliver sendt, er netop den, hvor Herren kan bruge ens evner og talenter.

Frokosten så virkelig indbydende ud, selvom den bestod af rugbrød og almindeligt pålæg. Det var Feliciana Brock, som er mester på dette område, og som forstod at sætte os i sving i køkkenet og sætte de unges smagsløg på en herlig vandring.

Eftermiddagen sluttede af med vidnesbyrdmøde, som vi fra køkkenet desværre ikke kunne deltage i, men vi kunne hjælpe dem med et tag-selv-kage/frugt-bord, så de alle kunne tage hjem, mættede både åndeligt og fysisk. □

Yvonne Lunddahl,
Ballerup Ward.

Københavns Stavs far- og søntur 2002

Onsdag den 1. maj tilbragte jeg i Kolding. Om aftenen stod jeg på balkonen på Hotel Kolding Fjord sammen med nogle kolleger og betragtede nogle sejlbåde, der elegant gled ind mod byen. Det var blæsende, lidt regnfuldt og efterårskoldt. Da flere af mine kolleger beklagede sig, gav jeg dem følgende forklaring: »Husk, påsken faldt meget tidligt i år, og det samme gjorde St. Bededag – hvorfor så ikke også 1. maj – måske er det derfor, det er koldt.«

Nå – de er alle »lovkyndige«, og den slags tale tager lidt tid at forstå.

Men – sikkert er det, at St. Bededag i år faldt meget tidligt i forhold til de seneste to år. Alligevel havde vi fastholdt, at Far- og sønturen skulle holdes netop på de dage, da det giver os den ekstra dag, der gør, at der bliver ro i sjælen.

Jeg var noget spændt på at tælle tilmeldinger, når tallene fra 2000 og 2001 var så flotte – knap 60 og ca. 70.

Da tilmeldingsfristen udløb, var resultatet (som vanligt i Kirken) ikke opmuntrende. Det rettede sig dog, inden vi nåede den store dag – den 25. april var vi oppe på omkring 90 tilmeldte.

Ankomstdagen kom, og det gjorde de første deltagere også. Det var langt fra alle, der kom den første dag, men de, der kom, fik indrettet sig i telte, under presenning eller – for enkeltes vedkommende – i en af de gamle hytter, der var til rådighed.

Stedet, der var valgt i år, var en hytte med tilhørende lejrplads – placeret lige op til en fredsskov og lige under en af Farøbroerne.

Det sidste forstyrrede vist nok nogle af dem, der ikke sover så tungt, men de helt store beklagelser lød dog ikke. Til gengæld gik pladsen lige ned til vandet – nok for lavvandet til at bade i, men der var da flere, der i løbet af lejren fik kastet fiskelinen ud.

FOTO: FINN LYKKEGAARD

Den hyggelige lejrplads med gamle bondehuse og vandet i baggrunden.

Om fredagen afholdt vi en skattejagt, der dels gik gennem fredsskoven, dels førte deltagerne gennem et helt specielt stykke natur, »Skrænten«, der nærmest er en lille dal, hvori der slynger sig i å. Bevoksningen er speciel.

Skattejagten endte ved hytten, hvor deltagerne skulle afsløre løsningen på en gåde. Løsningen var et tal, der ganget med et andet – udleveret – tal, angav antallet af skridt, man skulle gå i en bestemt retning for at finde skatten. Alle grupper på nær en havde den rette løsning, så man fandt let stedet, hvor skatten var begravet. Men at finde skatten krævede for alle lidt hjælp. For den var begravet i ca. 10-15 cm nede i sandet, og den var dækket af tang.

Tangen krævede dog sit offer, da en af de yngre deltagere i sin iver for at nå hen til sin far, faldt i et mindre vandhul, der var dækket af tang. Det krævede tørt tøj fra yderst til inderst og al faderens omsorg, før den uheldige atter kunne smile – og da kun et lille et.

Fredag eftermiddag satte Marc og Kristian et svin over ilden. Senere på dagen (aftenen) kunne vi så alle mod gode ord og betaling nyde det saftige kød. Mens det blev ristet, var der en del, der spillede bold, og en gruppe af drengene afviklede en art »krigsspil« i skoven. Det varede over fire timer, og enkelte fædre begyndte at blive nervøse. Ingen kom dog til skade, bortset fra en enkelt lille flænge på grund af sjusket »knivførelse.«

Sagde jeg, at det regnede under skatte jagten? Vel, det gjorde det, men eftermiddagen bragte os tørvejr. Om

aftenen – efter at de fleste havde hyttet sig ved de forskellige bål, der lystigt flammede rundt omkring, kom regnen igen. Den varede det meste af natten.

Lørdag begyndte i småregn – den holdt dog op. Den blev nemlig afløst af særdeles kraftig regn. På det tidspunkt var der ikke så mange tilbage, da en del – af forskellige årsager – var kørt fredag aften, men de, der var tilbage, fik dog pakket og kom af sted.

Da klokken var godt 10, kunne jeg gå pladsen efter og konstatere, at pladsen kunne afleveres i god stand.

Lørdag eftermiddag kom solen frem igen, og mon ikke de fleste fik tørret telte m.m. i løbet af dagen.

Min mening – det var en herlig tur. På trods af vejret, der var lidt koldere end sidste år, fornemmede jeg klart, at såvel sønner som fædre nød at være ude. Der blev leget – der blev slappet af – der blev sludret – der blev talt store tanker osv.

Bliver der far- og søntur i 2003? Ja, medmindre nogen nedlægger forbud, og hvem skulle det da være? Så på gensyn og tak for i år!

PS: Hvem mon arrangerer en mor- og dattertur? □

Finn Lykkegaard,
Slagelse Ward.

Samarbejde styrker Zions sag

Vi har set Den Danske Mission få mange velsignelser. Vi er blevet klar over, at det er muligt at finde Guds udvalgte i Danmark. De er derude, vi skal bare finde dem. Jeg siger vi, fordi missionærer og medlemmer skal arbejde sammen med Herren for Zions sag. Mere end halvdelen af dem, der er blevet døbt i de seneste måneder, er blevet døbt, fordi medlemmer og missionærer har arbejdet sammen med Ånden. I denne artikel vil vi gerne fortælle om en del af den fremgang, vi har oplevet, og de forskellige måder hvorpå den er sket.

Missionærerne bankede på …

Vi er som missionærer blevet bedt om fortsat at prøve at finde frem til mennesker. Vi opfordres til at tale med mennesker og hjælpe med at finde Guds udvalgte over alt, hvor vi kommer frem; at banke på døre er én måde at gøre det på.

Jeg vil gerne fortælle en dejlig beretning om en mand, som hedder Allen Jakobsen. En dag var missionærerne i Silkeborg ude at banke på døre og kom til Allens dør.

Der skete noget mærkeligt, da de var nået hen til hans dør: Han lukkede dem ind. De talte om tro og om Allens mening om Bibelen. De havde en hyggelig samtale, og lidt senere forlod missionærerne hans hjem. Inden de gik, gav de ham en pjece om Joseph Smith, og han begyndte at læse den med det samme.

»Jeg blev meget opslugt af folderen og kunne ikke lægge den fra mig. Et sted i folderen står der, at den, der beder om bekræftelse af, at det, man har læst, er sandt, vil få det bekræftet. Jeg tyggede lidt på ordene og bestemte mig for at vente med at bede om bekræftelsen, til jeg lige havde undersøgt sagen lidt nærmere. Jeg havde en god fornemmelse, mens jeg læste folderen. Jeg var rimeligt overbevist om, at det, jeg læste, vil komme til at påvirke mig i lang tid fremover.«

Tre måneder senere, da han havde fået Mormons Bog, og missionærerne havde besøgt ham regelmæssigt, besluttede han sig for at komme i kirke for første gang.

»I kirken fik jeg den samme gode fornemmelse, som jeg havde, da jeg læste folderen … den samme gode fornemmelse som jeg også oplever, når jeg læser i Mormons Bog.«

På dette tidspunkt vidste han, at han havde fundet den rette vej.

»En aften knælede jeg ned og bad. Her blev jeg på en måde fyldt med en glæde, som jeg ikke havde oplevet længe. Og jeg var sikker på, at jeg havde fundet min tro.«

Den 15. januar 2002 blev Allen Jakobsen døbt.

Dåb pga. »reklame« i supermarked

En anden fremgangsmåde, som missionærerne benytter sig af, er at bruge opslagstavlerne i supermarkederne.

En af de ting, som vi sætter op på dem, er oplysninger om videoen Guds Lam. Missionærerne og medlemmerne har med denne måde haft succes med at finde mennesker, som interesserer sig for Gud.

Et eksempel på succes med denne form for missionering er beretningen om Gisela Jensen. Hun så opslaget i en Netto i nærheden af, hvor hun bor. Hun fortæller, hvorfor hun tog sedlen med telefonnummer og oplysninger: »Det virkede tiltalende på mig; min nysgerrighed sagde, at jeg skulle gøre det, og min samvittighed sagde, at jeg skulle gøre det.«

Hun ringede til missionskontoret kort tid efter, at hun havde taget sedlen og bad om at få tilsendt videoen. Hun boede i missionærernes område, så de traf aftale om at komme og afle-

vere videoen. Hun havde forventet nogle mennesker, som var ældre, og hun blev noget overrasket, da tre 20-årige unge mænd i jakkesæt og slips mødte op ved hendes dør.

Missionærerne viste hende videoen og gav et budskab om Kristus og vor himmelske Fader.

Hun forklarer om det første besøg:

»Den følelse, som jeg oplevede, da missionærerne var der, var noget, som jeg ikke havde ventet.«

Hun fortsætter:

»Missionærerne talte om noget, som rørte mit hjerte meget dybt; derfor bad jeg dem komme igen.«

Efter at søster Jensen havde fået alle seks lektioner, var kommet regelmæssigt i kirke og havde fået et vidnesbyrd, blev hun døbt den 16. marts.

Hun har et meget stærkt vidnesbyrd om, at Kirken er sand. På spørgsmålet om, hvorfor hun tror, at Kirken er sand, svarer hun:

»Jo mere jeg læser i skrifterne, desto mere ved jeg, at Jesus er vor Frelser. Helligånden vidner om, at det er sandt.«

Invitér venner med i kirke

En af de bedste måder at finde mennesker at undervise er ved henvisninger fra medlemmer. To medlemmer af Frederikshavn Gren inviterede en af deres venner i kirke. Hun kom et par gange og syntes om det.

Hun og hendes venner i Kirken besluttede at invitere damens mand til at komme med hende i kirke. Han tog godt imod det. Han sagde:

»Min kone havde fortalt, at det var sådan, at hun var begyndt at gå i kirke. Nå, det havde jeg aldrig troet. Hvis der var noget, som kunne få hende i kirke, så var det sikkert noget godt noget ... så kunne jeg også tage derop og se, hvad det var.«

Allerede første gang han kom i Kirken, syntes han, at det var dejligt at være der. Da han blev spurgt, hvordan missionærerne begyndte at undervise ham, svarede han:

»Det var ikke ret lang tid efter, for jeg følte allerede meget tidligt, at Kirken nok var det rigtige. Lige pludselig var missionærerne på besøg og startede så med den første lektion. Så kørte det.«

Da missionærerne havde undervist ham i de første lektioner, spurgte de ham, om han ville døbes, og han sagde ja. Han fortæller, hvorfor han ønskede at blive døbt:

»Jamen det er fordi, jeg følte, det var det rigtige at gøre.«

Han blev døbt og bekræftet som medlem af Kirken og har været meget aktiv lige siden. Han er glad for Kirken og siger om sin omvendelse:

»Jeg har altid troet på et eller andet, men jeg kunne bare aldrig finde ud af, hvad det var. Og så da jeg kom op i Kirken, var det, at jeg sagde til mig selv: Det her tror jeg er det rigtige.

»Det har været enormt svært at forklare, når folk har spurgt mig, hvorfor og hvordan. Det er bare en følelse, man har. Det er bare en følelse, der sidder i mig og siger: Det her er det rigtige.«

Der findes faktisk mange flere eksempler end dette ene om medlemmer, som har hjulpet deres venner, slægtninge og kære ind i Kirken.

Et medlem havde talt med sin ven om evangeliet og inviteret ham med til »Musik og det levende ord«, og han kom. Efter at han var blevet undervist i alle lektionerne samt havde en fantastisk oplevelse med at bede til vor himmelske Fader, blev han døbt.

En anden mand blev inviteret med til en anden aktivitet. Der gik nogen tid, men han fik et vidnesbyrd om, at evangeliet er sandt, ændrede sit liv og blev døbt.

Disse to mænd er ikke bare blevet døbt, men de vil være meget stærke medlemmer af Kirken, og de har allerede fået venner i Kirken.

Fortæl andre om evangeliet

Og endnu et eksempel:

En dag var missionærerne ude og banke på døre i en lille by. De var ved at komme for sent til et møde med nogle andre missionærer, så de holdt op med at banke på, hvor de var nået til og nåede lige nøjagtig ikke et hus, hvor en dame uden for holdt øje med dem.

Et par dage efter fik missionærerne en opringning fra en søster i et andet ward, som sagde, at hendes veninde havde ringet og sagt, at hun havde set missionærer i sin lille by, og at hun gerne ville tale med dem.

Kort efter at have mødt missionærerne fik hun et vidnesbyrd i sit hjerte om, at hun burde lade sig døbe. Hun blev medlem af Jesu Kristi Kirke i maj 2002.

Det, som gør denne historie så dejlig, er, at hun vidste, hvor hun skulle henvende sig, hun havde en veninde, som ikke var bange for at lade hende vide, at hun var medlem af Kristi sande kirke.

Vi begynder at få større fremgang; i høj grad på grund af medlemmernes indsats for at finde mennesker, som vi kan undervise. Missionærerne takker for den indsats, som I gør for at fortælle jeres venner og naboer og dem, I møder, om evangeliet.

En del af den pagt, som vi indgår ved dåben og ved nadveren, er at stå som vidner om Kristus til alle tider, på alle stedet og i alle ting. Vi er blevet velsignet med en ganske særlig gave, og det er Helligånden. Det er det redskab, som omvender folk, det er den, der gør, at vores kirke udskiller sig fra andre kirker. Af disse nye medlemmers vidnesbyrd har vi set, at det var fordi, de følte noget anderledes, at deres øjne blev åbnet, så de kunne se, hvilken vej de skulle gå.

Må vi fortsat støtte hinanden i vor himmelske Faders store værk. □

Ældste Jason Waddoups,
Missionskontoret

22989 110 EUROPE CENTRAL AREA (DANISH)